

Ing. Tomáš Perutka
pověřený řízením
Správy státních hmotných rezerv

V Praze dne 26. listopadu 2013
Č. j.: 06981/13 – SSHR
Výtisk číslo: 1
Počet listů: 4

Věc: Rozklad žadatele proti rozhodnutí č.j. 06981/13 – SSHR ze dne 29. 10. 2013

Ve správním řízení o rozkladu podaném dne 12. listopadu 2013 navrhovatelem panem Mgr. Martinem Kameníkem, předsedou sdružení Oživení, o.s., IČ: 67365353 se sídlem Lublaňská 18, 120 00 Praha 2 proti rozhodnutí Správy státních hmotných rezerv č. j. 06981/13 – SSHR ze dne 29. října 2013 ve věci neposkytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím jsem podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, v návaznosti na § 152 odst. 4 téhož zákona, rozhodl takto:

rozhodnutí Správy státních hmotných rezerv (dále jen „Správa“) č.j. 06981/13 – SSHR ze dne 29. října 2013

potvrzuji

a rozklad podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu

zamítám.

Odůvodnění

1. Svým podáním ze dne 14. října 2013 se navrhovatel domáhal poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím. Tímto podáním bylo požadováno
 - a) poskytnutí smlouvy uzavřené mezi Správou a společností Lukoil Aviation Czech, s.r.o. z roku 2009 ve věci každoroční výměny starých zásob leteckého petroleje za nový,
 - b) poskytnutí informace, zda Správa eviduje za společností Lukoil Aviation Czech, s.r.o. pohledávku, právní důvod vzniku této pohledávky, její aktuální výše, datum její splatnosti a v jakém stádiu vymáhání předmětné pohledávky se věc nachází.

Na tuto žádost Správa reagovala vydáním rozhodnutí č. j. 06981/13 – SSHR ze dne 29. října 2013, jímž v bodě 1a), tj. poskytnutí požadované smlouvy, žádost odmítla a v bodě 1b), tj. poskytnutí informací ohledně předmětné pohledávky, žádosti vyhověla.

2. Dne 12. listopadu 2013 uvedené rozhodnutí navrhovatel písemně napadl

- a) rozkladem, který směřuje do části výroku napadeného rozhodnutí, kterou byla žádost o poskytnutí smlouvy uzavřené mezi Správou a společností Lukoil Aviation Czech, s.r.o. z roku 2009 ve věci každoroční výměny starých zásob leteckého petroleje za nový, odmítnuta,
- b) stížností na postup při vyřizování žádosti o informace do části výroku uvedené v bodě 1 pod písm.b).

3. Ohledně podaného rozkladu bylo dne 12. listopadu 2013 zahájeno správní řízení. Stálá rozkladová komise předsedy Správy státních hmotných rezerv pro řízení ve věcech poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, podaný rozklad projednala dne 20. listopadu 2013, přijala návrh na rozhodnutí a tento návrh předložila k rozhodnutí místopředsedovi Správy státních hmotných rezerv pověřenému jejím řízením.

4. Na základě ust. § 152 odst. 4 správního řádu platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání, nevylučuje-li to povaha věci. Podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu platí, že jestliže neshledá odvolací správní orgán důvod pro postup podle odstavců 1 až 4 § 90, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

5. Z původní žádosti o podání informace ze dne 14. října 2013, tak i z podaného rozkladu vyplývá, že předmětem tohoto řízení jsou údaje o obchodním partnerovi, proto se Správa při posuzování uvedené žádosti musí řídit (je povinna) ustanovením § 9 zákona, který říká, „pokud je požadovaná informace obchodním tajemstvím, povinný subjekt ji neposkytne.“ Citovaná smlouva ve svém ustanovení Oddílu C, čl. II., odst. 1. ukládá Správě postupovat v souladu s ustanovením citovaným v předchozí větě. Ustanovení § 17 obchodního zákoníku, který řeší obchodní tajemství, a to tak, že „*Předmětem práv náležejících k podniku je i obchodní tajemství. Obchodní tajemství tvoří veškeré skutečnosti obchodní, výrobní či technické povahy související s podnikem, které mají skutečnou nebo alespoň potenciální materiální či nemateriální hodnotu, nejsou v příslušných obchodních kruzích běžně dostupné, mají být podle vůle podnikatele utajeny a podnikatel odpovídajícím způsobem jejich utajení zajišťuje.*“ Obchodním tajemstvím není vše, co podnikatel utajuje, ale pouze ty skutečnosti, které splňují všechny znaky vymezené v tomto ustanovení. Skutečnosti, které tvoří obchodní tajemství, musí mít všech šest základních znaků, jinak nejde o obchodní tajemství. Obchodním tajemstvím jsou skutečnosti splňující kumulativně tyto zákonem stanovené znaky:

a) mají obchodní, výrobní či technickou povahu

Tento definiční znak je v daném případě zcela jistě naplněn, neboť žadatelem požadované informace mají povahu jak obchodní (cena dodávek, dodací podmínky), tak i technickou (tj. vlastnosti dodávaného paliva, popř. nakládání s ním),

b) souvisí s podnikem

Souvislost s podnikem byla posouzena ve smyslu ust. § 18 obchodního zákoníku, tj. musí jít o právo podnikatele provozujícího podnik, se kterým je oprávněn nakládat. Obě podmínky mám za splněné, kdy práva ze smlouvy jsou spjata s podnikem druhé smluvní strany ve smyslu ust. § 5 obchodního zákoníku.

c) mají skutečnou nebo alespoň potenciální materiální či nemateriální hodnotu

Hodnotu požadovaných informací považuji za nikoli jen potenciální, ale skutečnou, kdy jejich znalost může vést k získání konkurenční výhody na trhu oproti jiným potenciálním soutěžitelům,

d) nejsou v příslušných obchodních kruzích běžně dostupné

Dle znalostí Správy o běžně dostupné informace nejde, s ohledem na specifickou předmětu smlouvy a jeho vazbu na státní hmotné rezervy,

e) mají být podle vůle podnikatele utajeny

Vůle utajovat celý obsah smlouvy byla opětovně vyjadřována relevantním způsobem dodavatelem po celou dobu trvání smluvního vztahu a dle znalostí Správy na utajení druhá smluvní strana i nadále trvá,

f) jejich utajení podnikatel odpovídajícím způsobem zajišťuje

Tuto podmínku mám za prokazatelně splněnou již tím, že žádná smluvní strana obsah smluvních dokumentů žádným relevantním způsobem nezveřejňuje, tedy nečiní jej veřejně dostupným, např. prostřednictvím sdělovacích prostředků, vlastních webových stránek apod.

V návaznosti na shora uvedené jsem vzal dále v úvahu, že na obchodní tajemství je třeba pohlížet v souhrnu jeho subjektivní i objektivní stránky a že právě subjektivní stránku ve vztahu k soukromoprávnímu nositeli obchodního tajemství nemůže státní orgán sám o sobě dostatečně posoudit či překvalifikovat a i z hlediska posouzení objektivní stránky věci Správa může pouze obecně zhodnotit relevanci zjištěných skutečností ve vztahu k zákonným podmínkám vymezujícím obchodní tajemství, popř. reagovat na zjevné odchylky (excesy) právního výkladu jiného subjektu ve vztahu ke konkrétním ustanovením § 17 obchodního zákoníku. Je třeba mít na zřeteli, že nelze exaktně oddělit, co má do režimu obchodního tajemství spadat a co nikoli, neboť je „možno podrobit režimu obchodního tajemství i další skutečnosti, které nemají jednoznačně obchodní, výrobní či technickou povahu, ale přesto je jejich utajení nezbytné k zajištění ochrany podnikatele před jejich zneužitím jinými podnikateli“ (Štenglová, Drápal, Púry, Korbel: Obchodní tajemství, Linde a.s. 2005).

6. Při zohlednění uvedeného mám za nepochybné, že ust. oddílu C, čl. II., odst. 1 žadatelem požadované smlouvy vyjadřuje vůli smluvních stran chránit celý obsah smlouvy jako obchodní tajemství. Z podání žadatele nelze seznat, z jakého důvodu se domnívá, proč tomu tak není. Za nepřipadnou v této souvislosti dále považuji námitku žadatele, že se v daném případě jedná o používání veřejných prostředků, popřípadě prominutí plateb. Odkaz na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové sp. zn. 31 Ca 189/2000 dále považuji za nepřiléhavý již proto, že se zde řeší poskytnutí informace ohledně již vynaložených prostředků z veřejných rozpočtů, tedy ukončený proces.
7. Nad rámec prvoinstančního rozhodnutí jsem dále vzal v úvahu přílohu č. 15 nařízení vlády č. 522/2005 Sb., kterým se stanoví seznam utajovaných informací, v platném znění. Z uvedené smlouvy vyplývá, že některé údaje obsažené ve smlouvě mohou v celku s jinými smlouvami prolomit zásadu ochrany utajovaných informací, kterými jsou
 - a) souhrnná skladba položek hmotných rezerv a jejich limity a orientační cílové stavy,
 - b) souhrnné plány nákupů, prodejů a obměn materiálů hmotných rezerv.
8. S přihlédnutím ke skutečnostem uvedených v bodě 7 jsem proto vzal v úvahu, že kromě obchodního tajemství jsou informace požadované žadatelem chráněny též veřejnoprávními normami (viz ust. § 7 zákona č. 106/1999 Sb., v platném znění). To zcela jistě nebyl případ žadatelem citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 7A

118/2002 ze dne 9.12.2004, který se týkal stavby dálnice (v té době velmi medializované D47).

9. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že dané okolnosti odůvodňují aplikaci ust. § 90 odst. 5 správního řádu, jsem dospěl k závěru, že nastaly podmínky pro zamítnutí rozkladu a potvrzení napadeného rozhodnutí.

Vzhledem k výše uvedenému jsem shledal důvody pro zamítnutí rozkladu a potvrzení napadeného rozhodnutí a rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Vážený pan
Mgr. Martin Kameník
předseda sdružení
Oživení, o.s.
Lublaňská 18
1200 00 Praha 2